

DANNY CAMINAL

era una persona clau al barri. I així vam començar. Vam obrir un compte corrent, on posen diners unes 15 persones, i ara som uns 15 voluntaris que hi treballem. Som una organització minúscula. Molt modesta. Tot el que fem parteix d'aportacions i de treball voluntari. No tenim cap subvenció.

-Minúscula, però són un referent per a aquests homes.

-Q.E: Fem el que podem. Tenim un vessant assistencialista i un altre de denúncia i de suport legal. En la primera hi ha dos grups de repartiment d'aliments i roba. Un grup que cada dijous a la tarda compra menjar amb les aportacions i el reparteix. 200 quilos cada setmana. I un altre que cada nit reparteix pa d'un forn que ens dona el sobrant del dia. Entre 20 i 40 quilos cada nit.

-¿Amb quines naus treballen?

-Q.E: A les naus i els tallers abandonats, que són l'última divisió, llocs on no hi ha condicions de vida de

cap mena, i en pisos sobreocupats, en els quals viuen sis, vuit, deu joves, però almenys tenen una dutxa, una cuina, poden endollar una estufa... I si afinem, dintre dels pisos, hi ha pisos que són ocupats, que també estan molt en precari, sense llum ni aigua, i d'altres que sí que tenen un contracte i paguen un lloguer. Amb el temps hem après que per a ells pagar un lloguer és una contradicció que han de vèncer.

-¿Una contradicció?

-Q.E: Sí. Si paguen un lloguer, per petit que sigui, envien menys diners a les seves famílies. I el seu objectiu, pel qual han vingut des dels seus països i pel qual les seves famílies s'han endeutat per pagar a la màfia una plaça en una pastera, és poder enviar diners a casa seva. I aquests nois no guanyen ni 1.000 ni 800 euros. Guanyen molt poc, i per poder enviar diners han d'estalviar tant com poden. Per això podem entendre per què accepten viure en llocs tan i tan precaris.

-Tracten també qüestions de salut. ¿Com ho fan?

-M.A: Ho fem a través d'Apropemnos. D'una manera totalment voluntària personal sanitari que treballa al barri col·labora oferint xerrades sobre malalties... El treball en xarxa ofereix aquestes possibilitats. Encara que el tema sanitari és un altre dels que més ens preocupen.

-¿Empitjora la seva salut?

-Q.E: Sí, és clar. I ara ens trobarem amb un problema afegit. Encara que la Generalitat ha volgut ser més sensible i acollidora, hi ha una sèrie de limitacions marcades per la reforma del Govern que dificultarà encara més l'accés a la sanitat. I, ja abans de la reforma, aquí hi ha hagut casos molt preocupants i temem que vagi a pitjor. Un dels nois dels assentaments va morir per una hepatitis mal tractada. No dic que sigui culpa de ningú, però aquestes coses passen. ≡

OPINIÓ

Full de ruta de l'Europa social

És urgent recuperar la inversió pública en polítiques d'igualtat i de reducció de la pobresa

Àngels
GUITERAS

Presidenta de la Taula del Tercer Sector.

Els països fan grans avanços econòmics, socials i democràtics quan són capaços d'aconseguir acords amplis en temes estratègics. Enmig de les profundes turbulències que afecten l'esfera política catalana i espanyola, des de la Taula del Tercer Sector Social hem constatat aquestes últimes setmanes que entre els partits hi ha una sincera preocupació per la gravetat de la situació d'emergència social que vivim. Si abans de les eleccions del 25-N els candidats van coincidir amb les prioritats del nostre full de ruta social, a l'inici de la legislatura podem observar que aquest acord és encara més unànime. Per això, ara demanem que es posi en funcionament sense dilacions. I que es faci des d'un ampli consens de totes les forces polítiques. Perquè o es fa entre tots o no prosperarà.

Catalunya necessita afrontar amb més determinació les respostes a l'increment de la pobresa i de les desigualtats socials. Les polítiques de cohesió social han de ser el principal nord de la preocupació de partits i institucions.

L'autocrítica del Fons Monetari Internacional (FMI) en relació amb les polítiques d'austeritat salvatge s'ha de traduir aquí en un canvi de rumb. Perquè només se surt del pou deixant de cavar. I perquè, com reconeix l'FMI, aquesta estratègia impedeix la recuperació i té uns efectes socials desastrosos. I aquest canvi de rumb l'hauríem d'emprendre conjuntament tots els països de l'àrea mediterrània, fent un front comú en contra de les polítiques irracionals, caduques i antisocials de la Unió Europea. Penso que a Catalunya es donen les condicions per fer-ho i per liderar aquest procés, impulsant una nova política europea més democràtica i social.

Avui el catalitzador del desenvolupament econòmic i social del nostre país és la cohesió social. Entenc per cohesió social la capacitat d'organització i d'acció compartida de tots els actors i els sectors per aconseguir reduir les desigualtats, la pobresa i l'exclusió.

S'ha de recuperar la confiança de

la ciutadania en les polítiques públiques, mobilitzar la societat per solucionar les nostres deficiències, i multiplicar els recursos públics amb la cooperació del teixit social i empresarial. Ens fa falta confiança, compromís i acció conjunta per fer emergir Catalunya del pou en què estem.

Ni el dèficit ni el deute han de condicionar més els pressupostos socials. La llei pressupostària prioritza el pagament dels interessos i el dels impostos. No podem posar els interessos dels bancs davant dels de les persones més vulnerables que estan passant per situacions de precarietat perquè no tenen cobertes les primeres necessitats.

S'ha d'invertir, de manera prioritària, en polítiques d'igualtat i de reducció de la pobresa, que són les que fomenten més la demanda que ha de dinamitzar l'economia. I, sobretot, perquè són les polítiques que generen més confiança i compromís social. És essencial la inversió en serveis socials, en educació, en salut i en innovació, perquè hem d'afrontar el present amb la visió de guanyar el futur.

Generar ingressos

L'única manera de reduir dèficit és generar ingressos a partir del creixement econòmic i de l'ocupació, i per això s'ha de tornar a invertir públicament. Aquesta hauria de ser la base de l'acord a plantejar clarament i simultàniament a les Corts i al Parlament Europeu, i posar-lo en pràctica al Govern de la Generalitat amb un suport totalment o àmpliament majoritari.

El full de ruta social que la Taula del Tercer Sector Social hem plantejat pot ser el punt de partida per a aquest nou rumb consensuat i compartit. I que demanem que inclogui, com a mínim, les quatre mesures següents: el redisseny de la llei de la renda mínima d'inserció, per garantir uns ingressos mínims per a tothom; l'ampliació del parc d'habitatges de lloguer social, per garantir un sostre a les famílies amb pocs recursos; la preservació del model català d'accés al treball dels col·lectius més vulnerables; i la recuperació dels programes de rehabilitació de reclusos.

Al Tercer Sector lluitem per fer realitat l'aspiració del president Companys: convertir Catalunya en un dels països més avançats d'Europa en matèria social.